

težavnem nauku najboljše metode in najbobotjše učne knjige. — Pred nami leži nova šolska knjiga za nemški jezik na slovenskih ljudskih šolah, katero so spisali slovenski šolniki, ki so skozi in skozi in dobrem glasu. Poglejmo, kaj obsega? Ima tri dele. Prvi del kaže črke in zloge torej prvotne vaje v čitanji in prve poglavitne pojme o pravopisu in precej le slovniške tvarine na podlogi golega stavka. V drugem delu se zopet nadaljuje o pravopisu ter ima lep del slovniške tvarine na podlogi razširjenega stavka. Tretji del ima nemško berilo, v vsem 94 berilnih vaj, katerih je gotovo dovolj. Po tej osnovi takoj vidimo, da je knjiga določena za 2 šolski leti. Na šestrazrednicah bi jej jaz odmeril prostor v 3. in 4. razredu, morebiti tudi na petrazrednicah bi jej drugega prostora ne odmeril. Na čveterorazrednicah bi jo rabil v 2. polovici 2. razreda in završil s tretjim razredom. Na trirazrednicah bi jo imel morebiti už v 1. polovici 2. razreda, ko so bili otroci te stopinje 2 leti v 1. razredu.

Razvrstimo nekoliko tvarine prvega dela po njenih oddelkih. I. oddelek ima črke in zloge, nemške pisane in tiskane črke. Ta oddelek je sestavljen čedno, po pravilni sintetični metodi; pri vsaki vaji so najprvo latinske črke, potlej še le nemške (kurentne in gotiške); vse so kaj čedne, dosta velike, tako da se otrok už iz knjige same lahko uči ličnega nemškega lepopsija. O vajah: „samoglasniki in soglasniki“ ne dá se ničesar oporekati, vse z nalogami vred so pravilne. To veljá tudi v poglavji „razlagovanje“, kjer stoji edino to „nepotrebno“ pravilo, da se je oster „ß“ vpletel med neločljive soglasnike „st, sp, pf“. Pri oddelku „Pravopis“ se nam zdí, da je pri napisu nemško poimenovanje: „geschärfte Selbstlaute“, gedehnte itd. odveč, kakor je v obče po mojem mnenji odveč, pretežavno, da bi se otroci učili na tej stopinji slovniška termina tudi už v nemškem jeziku. Skoro boljše bi bilo, da bi pri vseh vajah (pri nalogah ne) poleg nemške besede stala slovenska prestava. —

Slovnica (III. oddelek) se lepo opíra na tvarino, ki se je v slovenskem jeziku už obravnavala. Naloge v tem oddelku so pri samostavniku većinoma zeló primerne, vendar nekatere precej težke, zlasti če mora učenec v nemškem jeziku napisati krstna imena, imena gorá, vodá, dežel, mest. V poglavji stavek na strani 28. nam je zeló ustreženo z olajšavo, po kateri lahko določi učenec množino nemških samostalnikov. To potrebno olajšavo najdemo na več mestih te knjige. V obče ima knjiga veliko prednosti pred sedanjimi šolskimi knjigami te vrste. Te prednosti so: Pred vajami in nalogami ima male besednjake (vokabule), ki stopajo práv razločno učencu pred oči. Slovniška tvarina se podaje v malih poglavjih, tako da se polagoma napreduje od stopinje do stopinje. Pravil res dá ni premalo, ali vsa so povedana na kratko in jasno. Nalog in vaj je silno veliko, a so kratke in menda ne preveč težke, kar se nikakor ne more reči o nalogah dosedanje druge nemške slovnice. Deklinacija in konjugacija ste pregledno tiskani pri vseh besedah, ki se v knjigi sklanjajo ali spregajo. Berilne vaje so skozi in skozi lepe, a so namenjene bolj mehaničnemu izurjenju v branji. Nekaj se oživé le tedaj, ako bi jih učitelj poslovenjeval. Za to se už še dobí časa; da bi jih slovniško porabil, v to pa ni dovolj razuma pri učencih na teh stopinjah; zmanjkuje pa tudi časa. Da bi te berilne vaje še več koristile, naj bi bile tako osnovane, kakor so bila Slomšekova stare berila ali kakor so laške slovnice za slovenske šole (dobé se v c. kr. zalogi), ki imajo na drugi strani isto v materinščini, kar je na prvi v tujščini. — V obče je ta nemška slovnica velik napredek na polji našega šolskega slovstva. Mi le želimo, da bi jo slavno ministerstvo kmalu odobrilo. Založnikoma smo tudi hvaležni, kajti knjiga ima lepo vnanjo obliko, bel papir in čeden tisk; le premajhne črke so po nekaterih mestih, posebno pri slovenskih pravilih in nalogah. —

Tiskovnih pomot tudi nismo opazili, razen nekaterih malih, n. pr. beseda „peit-schen“ str. 8 je slabo razložena, „Xeres“ mesto „Xerxes“ str. 15, „lob“ mesto „lobe“ str. 41. J. Lapajne.

D o p i s i.

Iz Krškega. Pedagogiško društvo. Za tekoče društveno leto so nadalje plačali g. g.: Jezernik Anton, učitelj na Branskem; Rozman Florijan, učitelj v Dolini; Kaligar Karol, učitelj pri Sv. Križi; Donati Amalija, učiteljica v Čateži; Lomšek Šimen, učitelj v Cerkljah; Lavrič Josip, učitelj v Gradci; Strlč Terezija, učiteljica v Gôrjah; Levec Ivan, učitelj v Mokronogu; Knaflič Radoslav, učitelj v Šmarji; Leban Anton, nadučitelj v Komnu; Šest Andrej, učitelj v Metliki; Mešček Josip, nadučitelj v Globokem; Jamšek Fran, ravnatelj v Rajhenburgu; dr. Marinko Josip,

c. kr. profesor v Novem Mestu; Serajnik Lovro, nadučitelj v Prihovi; Travnar Josip, učitelj v Ljubljani; Levstik Vinko, c. kr. okr. šolski nadzornik na Vrhuiki; Mestna dekliska sola pri sv. Jakobu v Ljubljani; Klein Anton, c. kr. vladni koncipist v Krškem; slovenska knjižnica Ljubljanskih bogoslovcev; Šmorancer Josip, učitelj v Žužemberku; dr. Volčič Ed., c. kr. sod. pristav v Žužemberku; Dimnik Jakob, učitelj v Postojini; okrajna učiteljska knjižnica v Postojini; Krulc Ivan, učitelj v Ljubljani; Lunaček Aleksander, učitelj v Trebelnem; Anžiček Ferdo, uradnik v Krškem; Kožuh Josip, profesor na c. kr. učiteljski v Kopru; Alijančič Valentin, kaplan v Ljubljani; Korošec Josip, učitelj v Škocijanu; Podkrajšek Hinko, učitelj v Radovljici; Kern Ivan, nadučitelj v Trbovljah; Gašperčič Maksij, kaplan v Bojanu; Hiti Matija, nadučitelj v Slavini; Kos Miha, učitelj v Velesalu; Endlicher Julij, c. kr. beležni uradnik na Dunaji.

Preslavni deželni zbor kranjski je dovolil «Pedagogiskemu društvu» za prihodnje leto podpore v znesku 150 gld. Slava in hvala!

P. n. ude «Pedagogiskega društva», kateri še niso plačali letnine, prosimo uljudno, da isto v kratkem storé, da se jim pošljejo društvene knjige. — Ob enem se obračamo z nova do čestitega učiteljstva slovenskega in do šolskih prijateljev, da pristopijo k društvu in tako omogočijo uspešno literarno delovanje društveno na šolskem polju. Žal, da je še ogromno število učiteljev in učiteljic, ki še niso ude jedinega slovenskega literarnega društva šolskega. Nehoté se nam sili vprašanje, ali je res slovensko učiteljstvo še tako malomarno in tako malo vneto za svoj stan, da ne bi z navdušenostjo podpiralo tako lepega in koristnega podjetja, kot je «Pedagogičsko društvo». Le pogledimo jednaka društva v Hrvatih, Čehih, Nemcih i. t. d.! Kako se učitelji v polnem številu zbirajo okrog njih in kako jih podpirajo vsestranski! Nadejamo se torej, da ga v prihodnje ne bode učitelja (učiteljice) slovenskega, ki ne bi bil ud «Pedagogiskega društva». Isto tako se nadejamo, da nas bode tudi ostalo razumništvo podpiralo izdatneje. Letnina iznaša samo jeden goldinar! Za ta mali letni donesek podalo je društvo do zdaj užé po dva «Pedagogičska letnika» z razno in zanimivo vsebino. Zlasti pa je preskrbelo slovenskemu učiteljstvu najpotrebnejši učni knjigi: «Vzgojeslovje» in «Ukoslovje», ki ste podloga vsej pedagogičski obrazovanosti in brez katerih si nikakor ne moremo misliti nijednega učitelja. Žalostno je bilo do zdaj, da so si morali slovenski učitelji pridobivati svojo vzgojno in poučno znanje iz nemških knjig, toda še žalostneje bode zanaprej, ako bodo vkljub temu, da imajo istovedne knjige v materinščini, segali še vedno po tujih knjigah. Da se temu opomore, izdalo je društvo gornji knjigi tudi v posebnih odtisih po 80 kr. Naj si jih torej omisli vsak učitelj (učiteljica)!

Kot dodatek k prošnji za izboljšanje dosedanjih učiteljskih plač na Kranjskem, katero je poslalo «Pedagogičsko društvo» preslavnemu deželnemu zboru, navedemo, da so se tej prošnji pridružili tudi učitelji iz okrajev: Krškega, Črnomaljskega in Kočevskega, in da so se njih pridružilne pole s podpisi predložile s prošnjo «Pedagogiskega društva» na dotično mesto. Uspeh teh prošenj je užé znan.

Odbor.

Z Dobrove v 26. dan novembra. (Cesarska slavnost; javna zahvala). V nedeljo v 18. dan preteč. m. bil je za tukajšnje faro, osobito šolsko občino, zares dan, kakoršnega je Gospod sam naredil. Obhajali smo prav lepo in na dostojni način zgodovinski praznik štiridesetletnice cesarjeve. Zbralo se je 250 šolskih otrok ob ½9. uri zjutraj v lepo okinčani sobi II. razreda; točno ob 9. uri pride naš p. n. gospod okrajni glavar Ivan Mahkot, katerega so ob prihodu njegovem pozdravili zastopniki župnije, šole in županstva. Dnevni vzpored vršil se je pa tako-le:

1. V šoli pozdravi v imenu mladine gospoda okrajnega glavarja voditelj šole. 2. Otroci zapeli so pesem: «Veselje čuje se povsod.» (Besede Praprotnikove, napev Belarjev). 3. Dve učenki II. razreda popisali ste na kratko a kaj ganljivo zgodovino 40letnega očetovskega vladanja cesarjevega. 4. Potem je govoril g. okrajni glavar. V kratkih pa jedrnatih potezah narisal je blagi gospod pomen tega dnéva, navduševal mladino, da naj bode Bogu in cesarju zvesta do konca življenja svojega ter da naj vzraste v ponos svoje domače občine in domovini. 5. Po tem slavnostnem govoru zapeli so šolski otroci še čvetero primernih pesmic; potem smo šli k slovesni službi božji v domačo farno cerkev. Cerkveni govor častil. g. Iv. Bizjana, kurata v c. kr. kuznilnici Begunjski, je bil izboren. 6. Po sv. maši zapela se je cesarska in potem zahvaljena pesem. 7. Prec po dopoldanski službi božji zbere se zopet šolska mladina, krajni šolski svet z občinskim odborom in z dostojanstvenski vred v šolske sobi. 8. P. n. g. deželni glavar dr. Josip Poklukar ogovori šolsko mladino, katera mu slovesno obljubi, da bode Bogu, cesarju in domovini zvesta do konca svojega življenja. 9. Obdarovana je bila šolska mladina; najpreje dobili so lično vezane knjige in molitvenike učenci in učenke, kateri so se v pretečenem šolskem letu odlično učili — 50

otrok. Potem so pridni dečki sadjarčki dobili Pirčevo knjigo «Vrtnarstvo», — vkup 9 dečkov. Vsi drugi šolski otroci dobili so pa v spomin na slavni zgodovinski praznik sledeče knjižice: «Naš cesar» (Belè), «Cesar Franc Jožef I.» (Tomšič) in «Spomenico». Med ubožnejše učence razdelilo se je po vrhu tega še 40 četrtgoldinarčkov, a 5 najboljših sadjerejkov dobilo je še vsak po 1 srebrni goldinar. 10. Potem je mladina zapela prvi in zadnji odstavek cesarske pesmi ter trikrat navdušeno zaklicala «slava» presvetlemu cesarju in hiši Habsburški. 11. Učenka Albina Belè zahvali se g. okrajnemu glavarju tako-le:

«Preblagorodni gospod okrajni glavar!

V imenu vseh učencev in učenk naše šole izrekam Vam preiskreno in pristrčno zahvalo za visoko čast, katero nam ste skazali in pa za očetovsko ljubezen, koje ste nam v toliki meri danes dejansko javili.

V znak té istinite hvaležnosti naše do Vas, preblagorodni gospod, in pa neomahljive udanosti in zvestobe prevzvišenej hiši Habsburški, katero naj nam mili Bog vedno ohrani in kojelij bodemo vedno prepokorni in najzvestejši podaniki ostali, izvolite premilostno vzprejeti ta-le mali spominek naš! (Podá mu lep šopek umetnih cvetic).

Bog Vas živi, blagoslovi in ohrani!»

S tem bila je šolska slavnost okolu pol ene ure popoldné dokončana. Obdarovana šolska mladina razslá se je vsa radostna na svoj dom.

Za daljni dnevni vzpored skrbela je obče znana ljubeznjivost in gostoljubnost našega precastitega g. župnika Jarneja Babnika. Vršila se je kaj odlična napitnica g. župnika na presvetlega cesarja; ravno tako izborni odgovoril jej je g. okrajni glavar Ivan Mahkot. Za tem se je zapela cesarska pesem in zaklicala trikrat «slava» presvetlemu cesarju.

Da so bili šolski otroci obdarovani, pripomogli so blagomili dobrotniki. Tudi občinski odbor je v ta namen nakazal iz občinske blagajnice 20 gld. Darovalo se je vkup 54 gld. 50 kr. Vsa darila stala so 39 gld. 50 kr.; ostalih 15 gld. se je pa razdelilo med ubožnejše otroke in pridnejše sadjerejčke v gotovini.

Vsem p. n. milim dobrotnikom in prijateljem tukajšnje šolske mladine izrekam na tem mestu javno preiskreno — srčno zahvalo.

Omeniti mi je še, da so bila na slavnostni predvečer farovž, šola in pa mežnarjeva hiša sè zastavami krasno okinčana in ob mraku celo uro razsvetljena. Ob slavnostnem dnevu se tudi sè smodnikom ni štedilo. Bog živi, Bog ohrani nam cesarja, Avstrijo!

Še posebno se tù tudi zahvaljujem vrlemu g. Iv. Bonaču, knjigovezu na Poljanski cesti h. št. 10 v Ljubljani, kateri nam je na mah krasno povezal 60 raznih knjig in knjižic za darila ter nam v ta namen tudi molitvenike po znižanej ceni prepustil. Krasno vezarsko delo nam je izvršil prav po nizki ceni. Osebito tukaj priporočamo g. knjigoveza Bonača za knjigovezna dela vsem c. kr. okrajnim in krajnim šolskim svetom, vsem okrajnim učiteljskim, krajnim šolskim in farnim knjižnicam ter vsem onim zavodom, kateri želé v tem obziru točne, izvrstne, lične in ceno postrežbe.

M. Rant.

Od Št. Jakoba ob Savi. Odbor «Národne Šole» je za majhen donesek naši šoli za uboge učence poslal mnogo različnega šolskega blagá, za kar se nižeje podpisana pristrčno zahvaljujeta.

Jednorazredna ljudska šola v Št. Jakobu ob Savi, v 23. dan novembra 1888. 1.

Valentin Skul,

predsednik krajnega šolskega sveta.

Robert Ziegler,

učitelj.

Iz Hrušice pod Ljubljano. Slavni odbor «Národne Šole» je tukajšnji šoli za neznamen znesek podaril mnogo različnega šolskega blaga, raznih knjig in napevov. Podpisani se tedaj za to v imenu šolske mladine pristrčno zahvaljuje.

Fr. Klínar,

učitelj.

Iz Ljubljane. Praznovanje cesarjeve štiridesetletnice bilo je bolj na tihem, a prav ganljivo in srčno. Mestne ljudske šole so imele v soboto 1. t. m. sv. mašo, po maši pa so sli učenci zopet v šolo, kjer so se jim razdelile lepe cesarjeve podobe in knjižice. Zapela se je cesarska pesem in tudi še druge patrijotične pesmi. — C. kr. vadnica je ta dan dobila novo šolsko zastavo, ki je bila v cerkvi «Jezusovega srca» po šolski sv. maši blagoslovljena. —

Srednje šole so imele v ponedeljek t. j. v 3. dan t. m. sv. mašo in potem prost dan. — Ta dan se je cesarjeva štiridesetletnica tudi prav pristrčno praznovala v tukajšnji nunski šoli. Ob 8. uri je bila sv. maša z zahvalno pesmijo in potlej še primérna slovesnost v šolskih in samostanskih prostorih, kjer se je vršilo krasno petje z deklamovanjem i. t. d. Delile so se (kakor v deskih mestniholah) tudi tu lepe cesarjeve podobe in knjižice, ki jo je izdalo društvo sv. Cirila in Metoda kot darovi sl. mestnega magistrata. Samostansko predstojništvo pa je še 40 ubožnejšim deklicam pripravilo še posebno veselje: bile so pogostovane s kavo in kruhom, obdarovane s podobami, nogovicami, čevljički, ruticami in z miklavževno.

V nedeljo, v 2. dan t. m. se je slovesno otvoril novi deželni muzej Rudolfinum. K svečanosti došli so vabljeni gostje dostojanstveniki in zastopniki vseh stanov. Pri tej lepi svečanosti govorili so: kustoz g. Dežman in za njim deželni glavar g. dr. Poklukar, kateri je svoj govor končal s pristrčnim voščilom: «Našega ljubljeneega, velikega cesarja Franca Jožefa, njegovega nadepolnega prestolo-naslednika cesarjeviča Rudolfa in vso cesarsko rodbino naj Bog ohrani! živijo! slava! slava! slava!»

Opoludne ta dan so bili v ljudsko kuhinjo h kosilu povabljeni vsakdanji tamošnji gostje, največ ubožni dijaki, kateri so v spomin slavnemu dnevu tudi zapeli cesarsko pesem ter sklenili s trikratnimi živjoklici.

V ponedeljek v 3. dan t. m. se je ob 11. uri v šolskih prostorih v Virantovi hiši otvorila strokovna obrtna šola. Tudi tukaj so bili navzoči največ vsi dostojanstveniki. Vodja novih šol g. Šubic pričel je slavnost s primernim govorom, v katerem je razlagal zgodovino obrtnega pouka ter se je hvaležno spominjal vseh, ki so so prizadevali, da se je ustanovila ta koristna nova šola.

Da je ta šola potrebna, kaže to, da se je za dečke oddalo vseh 24 prostorov in da se jih je oglasilo še mnogo; deklet se je vzprejelo tudi 40, in bi se jih gotovo še več oglasilo, ako bi bilo prostora.

«Matica Slovenska» podarila je povodom cesarjeve štiridesetletnice 1250 patrijotičnih knjig iz društvene zaloge učiteljskim in šolarskim knjižnicam.

Gospá J. Hočevár-jeva na Krškem napravila je v spomin cesarjeve štiridesetletnice lepo ustanovo v znesku 28.000 gld. Obresti te vsote delile se bodo ubogim vdovam in sirotam mesta Radovljiskega za zimsko obleko in učila 10—12 pridnim otrokom, ki hodijo v tamošnjo šolo; kar bode pa preostajalo, naj se porabi za občinske namene.

— Velik dobrotnik in mecén slovenskemu národu postal je pa ta čas veletržec gospod **Josip Gorup** na Reki. V spomin štiridesetletnice cesarjeve odločil je 50.000 gld. za 10 ustanov po 200 gld. učenkam višje dekliske šole v Ljubljani, 60.000 gld. za 10 štipendijev po 300 gld. za slovenske visokošolce, oziroma 12 štipendijev po 250 gld. za slovenske gimnazijalce. Dalje je obljubil za poslopje in vrt Ljubljanske bolnišnice 120.000 gld., katero prepusti Ljubljanskemu mestu, ako se zaveže, da ustanovi višjo deklisko šolo. Slava vrlemu rodoljubi!

— Imenovanje. Nj. c. kr. apostolsko Veličastvo je z najvišjim sklepom z dné 4. decemb. t. l. udom kranjskega deželnega šolskega sveta za prihodnjo šestletno dobo izvolilo imenovati stolnega prošta dr. Leonarta Klofutarja, gimnazijskega profesorja Tomo Zupana, ravnatelja državne višje realke v Ljubljani, šolskega svétnika dr. Ivana Mrhala, in nadučitelja prve mestne deške ljudske šole tu Andreja Praprotnika.

— Na novi strokovni obrtni šoli, ki se je v 3. dan t. m. v Ljubljani odprla, imenovani so: pomožnim učiteljem za verouk g. spiritual Jan. Flis; učiteljem risanja g. Jos. Vesel, doslej na tukajšnji realki; mojstrom za mizarstvo g. Ernest Cigoj; mojstrom za rezbarstvo in strugarstvo g. Fr. Bučar; pomožnim učiteljem za jezike g. Anfon Funtek, učitelj in voditelj na Mahu (v Ljubljani).

— Prva šolska delarna na Kranjskem se je v 3. dan t. m. otvorila na II. mestni deški ljudski šoli v Ljubljani. Gospod učitelj A. Žumer dobil je od deželnega šolskega sveta dovoljenje, da začne tu delarno in mestni odbor je dovolil za to potrebnih 160 gld. Iz te vsote se je napravila vsa oprava, orodje in tvarina. Poučuje pa brezplačno g. Žumer s pomočjo namestnega učitelja g. Hribarja dvakrat na teden vselej po 1½ ure 24 učencev iz 5. in 4. razreda. Poučuje se pa letos po vzgledu tako zvane Dunajske šole samo v kartonaži, ker se ta stroka najbolj naslanja na geometrični pouk v ljudski šoli, ker je to delo najlaže in se potrebuje malo

orodja. Predmeti, ki se izdeljujejo, pa so tako izbrani, da se s tem delom ne sega v nobeno rokodelstvo, marveč, da si učenci pridobé nekoliko ročnosti in veselja do dela. Izdelujejo se nekaj reči, ki na ta način podpirajo geometrični pouk, da se podoba, ki se rišejo, tudi iz lepenke (debelega papirja) izrezujejo in različno okrašajo, nekaj pa reči, ki služijo kot učilo tudi pri drugih šolskih predmetih. Prihodnje leto namerava se ta delarna razširiti še z lesnim delom. Učitelji, ki se bavijo z ročnim delom v ljudski šoli, n. pr. na Dunaji, v Pragi posebno pa v Galiciji, kjer je užé več nego 40 šol, ki imajo ročno delo, trdijo, da je tako delo jako važno in uspešno vzgojno sredstvo, ki se priporoča posebno šolam v mestih in v tovarniških krajih. Znano je, da je ubožstvo v mestih bolj občutljivo, kakor na deželi in da se ubogi otroci, ki so čez dan brez domačega nadzorstva, na pohajkovanji po mestnih ulicah pravno zelo spridijo. Za take otroke gledé vzgoje ni boljšega sredstva, nego šolska delarna. Tam delajo po končanem dnevnem pouku, torej po duševnem delu, kar je zdravju kaj koristno; tam se bavijo s koristnim delom, mesto, da bi se po ulicah klatili; tam dobé veselja do dela tako, da po končanem delu le na delo mislijo in se tako odvrčajo od krivih potov in od npravnega pohujšanja. Posredno jih ročno delo vodi tudi k večji marljivosti in ubogljivosti v dnevni šoli, ker se pridobivši veselje do dela bojé, da bi se iz delarne šole ne izključili, če tudi v šoli ne napredujejo. Kdor pozná izpridenost ubožne mestne mladine, bo gotovo spoznal, kako zelo važno so deška ročna dela za mladino, bodisi gledé duševne in telesne izomike, bodisi gledé vzgoje. S tega stališča si smatramo za svojo dolžnost, da naše učiteljstvo opozorimo na to stroko deške vzgoje, ki se do sedaj v naši deželi še ni gojila. Imenovani delarni pa želimo dobre uspehe in potrebne duševne in gmotne podpore od merodajnih zastopov in oblastij.

Premene pri učiteljstvu.

Na c. kr. rudarski ljudski šoli v Idriji so službe dobile gospodičine: Roza Galè drugo, Marija Kavčič tretjo, četrto službo pa Antonija Janočna, učiteljica v Šmartinem pri Litiji. — G. Josip Göderer, II. učitelj v Kočevji, je dobil nadučiteljevo službo v Starem Logu v Kočevskem okraji. — Gspđ. Marija Clarici, zač. učiteljica v Moravčah, je stalno umeščena na II. učiteljsko službo v Šmarjeti v Krškem okraji. — Gospá Josipina Kalin, roj. Malec, v Kostanjevici, je dobila III. učiteljsko službo v Šent-Jarnej. —

Razpis učiteljskih služeb.

Št. 806

okr. š. sv. V šolskem okraji Črnomaljskem razpisujejo se v stalno nameščenje naslednje učiteljske službe:

1. drugo učiteljsko mesto na čveterorazrednici v Metliki z letno plačo 500 gld.
2. Tretje učiteljsko mesto na čveterorazrednici v Metliki z letno plačo 450 gld. To mesto oddalo se boče učiteljici.
3. Služba učitelja in voditelja na enorazrednici v Preloki z letno plačo 450 gld., s 30 gld. doklade in s prostim stanovanjem. Prošnje naj se vlagajo do 25. dne decembra t. l. pri podpisanem okrajnem šolskem svetu.

C. kr. okrajni šolski svet v Črnomlji v 1. dan decembra 1888. l.

Št. 852

okr. š. sv. Na dvorazrednici v Vinici razpisuje se služba nadučitelja in voditelja v stalno nameščenje. Letna plača 500 gld., priklada za voditeljstvo 50 gld. in prosto stanovanje. Prosilci, kateri se tudi skažejo, da so zmožni v petji poučevati, naj vlagajo svoje prošnje do 10. dne januarja 1889. pri podpisanem uradu.

C. kr. okrajni šolski svet v Črnomlji v 6. dan decembra 1888. l.

Najlepše darilce za Božič!

„Zlati Oreh“

dobivajo se v J. R. Milic-evi tiskarni.

Cena broš. izvodu 35. kr., lepo vezano 50 kr., po pošti 5 kr. več.